

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 5. oktobra spriedums (*Supreme Court* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — J. McB./L. E.

(Lieta C-400/10 PPU) ⁽¹⁾

(Tiesu iestāžu sadarbība civilietās — Laulības lietas un lietas par vecāku atbildību — 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencija par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Bērni, kuru vecāki nav precējušies — Tēva aizgādības tiesības — “Aizgādības tiesību” jēdziena interpretācija — Vispārējie tiesību principi un Eiropas Savienības Pamattiesību harta)

(2010/C 328/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: J. McB.

Atbildētāja: L. E.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Supreme Court* — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.) interpretācija — Bērns, kura vecāki nav precējušies — Tēva uzraudzības tiesības — Valsts tiesiskais regulējums, kurā tēvam ir paredzēts pienākums iegūt kompetentās tiesas rīkojumu, lai varētu atsaukties uz bērna uzraudzības tiesībām, kas bērna aizvešanu no viņa pastāvīgās dzīvesvietas vai neatvešanu atpakaļ padara par prettiesisku

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu ir interpretējama tādejādi, ka tā pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā ir noteikts, ka priekšnoteikums, lai bērna tēvs, kas nav precējies ar šī bērna māti, iegūtu aizgādības tiesības, ir, ka tēvs ir ieguvis valsts kompetentās tiesas lēmumu, ar kuru viņam ir piešķirtas šādas aizgādības tiesības, kā rezultātā atbilstoši šīs regulas 2. panta 11. punktam tas, ka māte aizved savu bērnu vai neatdod viņu atpakaļ, var tikt atzīts par nelikumīgu rīcību.

⁽¹⁾ OV C 260, 25.09.2010.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2010. gada 11. februāra spriedumu lietā T-3/10 *Pérez Guerra/BNP Paribas* un Spānija 2010. gada 17. marts iesniedza *Francisco Pérez Guerra*

(Lieta C-142/10 P)

(2010/C 328/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Francisco Pérez Guerra* (pārstāvis — G. Soriano Bel, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: *BNP Paribas* un Spānijas Karaliste

Ar 2010. gada 24. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2010. gada 10. maija rīkojumu lietā T-98/10 *Franssons Verkstädter/ITSB* un *Lindner Recyclingtech* (“Chaff Cutters”) 2010. gada 10. jūnijā iesniedza *Franssons Verkstädter AB*

(Lieta C-290/10 P)

(2010/C 328/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Franssons Verkstädter AB* (pārstāvis — O. Öhlén, advokat)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Ar 2010. gada 9. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) apelācijas sūdzību atzina par nepieņemamu.

Prasība, kas celta 2010. gada 22. jūlijā — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-368/10)

(2010/C 328/18)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Zadra un F. Wilman)